

Куршера

Независимъ вестникъ за информация, стопанство и политика. — Редакторъ: М. Михайловъ.
Излиза: Вторникъ и Сбота. — Публикации: 2 лв. кв. см. — Приставски 1 лв. на дума. — Абонаментъ: 100 лв. годишно.

Кината днесъ и утре

ОДЕСОНЪ

ДАНТОНЪ

ВОЕННО

Дъщерята на гората

Скръбна вестъ

Съ разбито отъ скръбъ сърдце съобщаваме на роднини, приятели и познати, че днесъ 16 Мартъ т. г. въ ранното утро се раздѣли съ земния животъ и насъ при изпълнение на единъ свещенъ майчинъ дългъ, като родилка и отлѣтя въ вѣчността нашата мила и никога незабравима съпруга, дъщеря и снаха

Мара Хр. Чомакова

родена Минчо Маджарова въ гр. Варна презъ 1900 г. като ни остави тжгата по нея и споменътъ за добрата ѝ душа. Прости ни, мила ни Маро, спи спокойно вѣченъ сънъ. Миръ на праха ти, скъпа Маро!
Погребенето ѝ ще се извърши утре, 1 ч. следъ обѣдъ. гр. П.-Пазаръ, 16 Мартъ 1932 г.

О П Е Ч А Л Е Н И:

съпругъ Христо, баща Минчо, свекъръ Петъръ, свекърва Стоянка, девери Димктеръ и Кирилъ, зълва Мара.
Семейства: Куцарови, Коларови, Риболови, Маджарови и др.

Стига разпокъсаностъ!

Ако се проследи нашия политически животъ отъ освобождението ни до днесъ, ще се види ясно, какъ е свързано развитието на последния въ лицето на неговитъ партии. Отъ две такива консервативно русофилски и либерално-нѣмцифилски, появили се по-нѣколко разклонения отъ тѣхъ които сж били по-вече продуктъ отъ капризигъ на тѣхнитъ водачи, отколкото отъ нѣкои особени принципи схващания отъ общонародни интереси. Явиха се по-сетне социалдемократическата, земеделска и др., които отъ своя страна се раздробиха още по-нѣколко, докато броя имъ стигна днесъ на 14—15!

Освенъ тия партии, нѣкои отъ които сж противъ съвременния държавенъ строй, появили се следъ войнитъ и нѣколко националистически организации, като: кубратисти, родоохранители, фашисти (националната зарруга), звенчисти (политически кръжъ „Звено“) и др.

И защо е този дѣлежъ на толкова много партии и национални течения? Въ името на колко много народни интереси става той?

Единъ е кжсиятъ отговоръ на тия въпроси: дѣлежъ става въ името на възможния човѣшки егоизъмъ и пустославие.

Грубиятъ егоизъмъ на политическиятъ ни водачи ги е до толкова заслѣпилъ, че заради личниятъ си и партиенъ интересъ не виждатъ тоя на държавата и народа. Нѣщо по-вече. Той се изродилъ въ страшна взаимна умраза, преследване, самоотвращение, дори и въ кърваво отмъщение. Не е ли вѣрно, че отъ освобождението си до днесъ ние сме преживѣли нѣколко междубожици, избили сме, съ малки изключения, най-добритъ си общественици? Не отдавна бѣхъ чель, че единъ сръбски офицеръ е казалъ на нашъ общественикъ, че ние българитъ сме нѣмалитъ авторитетни мъже, понеже сме ги избивали! . . .

И всички партии, ожесточено настрѣхнали едни противъ други, не виждатъ каква гибелъ готвятъ за народа и държавата си, вървейки изъ тоя опасенъ пжтъ. Никога не е съществувалъ народъ, който по партийната си разпокъсаностъ, толкова много да противоречи на народния си девизъ — „Съединението прави силата“. И трѣбва по нѣкога благородни чужденци, като Жорджъ Десбондъ, да се вставатъ между ни и да ни казватъ въ очитъ, че отдавна е време да се опомниме, и че вървиме изъ лошъ пжтъ.

И, слава Богу, като че ли това даде поводъ на партийни и непартийни вестници („Независимостъ“, „Радикалъ“, „Слово“) да дигнатъ гласъ противъ тая партизанщина. Да не говоримъ за в. „Изгрѣвъ“, чиято програма е, да се бори противъ калната и безидейна партизанска борба и да ратува за идеалистично управление,

Това вътрешно наше политическо разложение се силно

отрази върху моралния и материалния ни упадъкъ, вследствие на което България страда и въ международното отношение. Фактитъ четемъ всѣдневно изъ вестницитъ.

Разпокъсаностъта на народа ни на множество партии, враждувайки като истински врагове,—все по-вече и по-вече ще влошава економическия и нравственъ упадъкъ, ще разяжда държавния организъмъ, ще разклаща устоитъ на държавата, докато докара нейната разруха, както въ миналото ни! . . .

Кжде е тогасъ спасението? Въ горепоменатитъ националистични организации, които, сплотени въ едно, по лозунга: „България надъ всичко“, ще трѣбва да заработимъ най-безкористно за цѣлокупния български народъ.

Смъртъ на гибелната партизанска разпокъсаностъ!

г.

Бедния и богатия.

Преди много години, Богъ ходѣлъ между хората. Една вечеръ, ноцътъ го заварилъ на пжтя. И той се спрѣлъ уморенъ предъ две кжщи една срещу друга. Едната принадлежала на единъ богатъ човѣкъ, а другата—на беденъ. Тогава той си помислил:

„На богатия не ще дотегна. При него искамъ да пренощувамъ!“

И той почукалъ на вратата. Прозорецътъ се отворилъ.

—Какво искате добри приятели! попиталъ богатия.

—Моля за пренощуване! Отговорилъ Богъ.

—Ако азъ приемамъ всѣки единъ, който почука на вратата ми, то скоро ще взема и азъ просешката тояга! Тѣй рекълъ богатиятъ, затворилъ прозорецътъ и се прибралъ. А Богъ отвърналъ глава и закрачилъ къмъ кжщата на бедняка. Още не похлопалъ предъ него, се изправилъ бедниятъ стопанинъ!

—Какво обичате драги старче! Рекълъ любезно той!

—Моля за пренощуване! Отвърналъ Богъ.

—Заповѣдайте драги, но . . . простете . . . ний сме така бедни. . . Вжтре е тѣсно, все пакъ не ни е страхъ отъ просешката тояга!

Превелъ отъ нѣмски:
Ст. Ц. Даскаловъ

РЕДАКЦИОНИ

На всички наши абонати, които по една или друга причина не сж си издѣлжили абонамента ще пратимъ квитанции по пощата за до 31 XII 1931 г. Молимъ ги да се издѣлжатъ за да не се товаримъ съ излишни разходи.

Всѣки вторникъ и сбота, обещателно си купувамъ
В. КУРИЕРЪ

ХРОНИКА

По рѣката „Поройна“ по нашему „Буклуджа“ се намиратъ разни плаващи блаженно почивши кокошки, патици и др., тенекии и пр. Живѣемъ съ надеждата, че се ще се намѣри властъ, която да нареди почистването ѝ.

На 20 т. м. недѣля се произведеха изборитъ за училищни настоятели при инороднитъ училища въ града ни. Турцитъ сж имали две листи: 1 листа водена отъ Джебдетъ Лютивевъ е получила 516 гласа, а втората водена отъ Хилми Чакалсвъ 413. Арменцитъ: 1-ва листа на Мардикъ Маджарянъ 69 гласа и на Мисакъ Антракиякъ 57 гл. — Евреитъ сж имали само 1 листа водена отъ Несимъ Бежерано и е получила 132 гласа; 20 лозунга и 4 недейств.

Оде Колонъ по 90 лева литъръ при Фри-на.

Експерантския курсъ започва въ срѣда — 6¹/₂ часа въ салона на постоянната комисия **Отъ вчера** започнаха годишнитъ отчитания на водомѣритъ по частнитъ инсталации. **Ревизиранъ** е Мирханлийския секр.-бирникъ Стилиянъ Даневъ отъ Окр, провѣрителъ М. Божиновъ

Уволненъ е Салмановския секр.-бирникъ.

Най-ароматични и най-доброкачествени сж Луксознитъ Пловдивски III кач. „ЗОРА“

Евр. Д-во „Макаби“ готви усилено пиесата „Богъ, човѣкъ и сатана“, която ще се даде на 2 IV т. г.

Намѣрена е била на 19 т. м. изчезналата още на 21. т. г. Иванка Василъ Сърмаджиева въ „Кйошкйоветъ“ до „Лѣвчето“ мъртва. Смъртъта е последвала отъ замръзване. Улики за престѣпление нѣма.

Дежурна аптека довечера и презъ седмицата А. Пименидисъ.

Защо безброй фабрики имитиратъ Пловдивскитъ цигари „ЗОРА“?

На 24 т. м. четвъртъкъ 8 ч. вечерта въ салона на Поп. Банка туристическото дѣно „Висока Поляна“ ще има своето общо редовно годишно събрание.

Дѣдо Велико — 70 год. старецъ отъ с. Злокученъ си поийналъ въ една отъ селскитъ кръчми. Въ сжщата кръчма влѣзълъ и Тодоръ Кръстевъ и шегувайки се съ дѣдо Велико понечилъ да го бори. При вдигането, обаче, той силно му извилъ шията. Вследствие разкжсване на мускули и счупване на шийни прешлени следъ известно време стареца умира.

Мечтата на земеделеца е да притежава истинскитъ плугове **„ГЛИГАНЪ“**
Изработени отъ чиста, кована стомана.
Трупци, обръщачки, грапи и части при представителя на Шуменска и Преславска околии
Ганчо Дянковъ — Шуменъ

За знание! За знание!

Съобщавамъ на почитаемитъ си клиенти, че отъ 1 мартъ тази година се раздѣлихъ отъ фирмата печатница „Зора“ и почнахъ самостоятелно да работя на старата си фирма „Станю Дайчевъ“ срещу новостроящитъ се хали.
Съ почитъ: Станю Дайчевъ

Дава се подъ наемъ отъ 1 априлъ т. г. югоизточенъ и съ отдѣтенъ входъ първи етажъ въ масивна сграда, снабдена съ електрическа и водна инсталации, състоящъ се отъ 3 стаи, кухня и клозетъ и съ използване отчасти на изба и пералня. **Споразумение съ Инженеръ М. Куюмджиевъ или въ самата кжща — ул. „Л. Каравеловъ“ 809 (при читалището Арх. Михайлъ).**

Преславска Популярна Банка—гр. Преславъ

Покана № 281

гр. Преславъ, 15 мартъ 1932 год.

Съгласно чл. чл. 43 и 45 отъ устава на Банката и протоколъ № 3 отъ 15. Мартъ н. г. на Управителния Сжветъ поканватъ се г. г. членовѣтъ на Банката на извънредно общо събрание, което ще се състои на 3. Априлъ н. г. въ 9 часа преди обѣдъ въ салона на читалище „Развитие“, при

Дневенъ редъ:

1. Ревизиране на п. 8 отъ решението на общото събрание отъ 13. Мартъ н. г. по бюджета на банката за 1932 година и гласуване допълнителенъ бюджетъ.

Забележка 1. Ако събранието не се състои на горната дата по липса на кворумъ, съгласно чл. 47 отъ устава на Банката ще се състои на 10. Априлъ н. г. на сжщото место и часъ колкого и членове да присжтствуватъ и безъ особена покана.

Забележка 2. Тия отъ членовѣтъ, които нѣматъ възможностъ да се явятъ могагъ да упълномощатъ другъ членъ да ги представлява. Упълномощаванията ставатъ само въ Банката въ присжтствието на Директора, който заверява пжлноомощията. Пълномощни незаверени отъ Директора се считатъ невалидни.

Не членове на събранието не се допускатъ.

Председателъ: Ст. Ж. Момовъ
Подпредседателъ: Г. Геровъ

Р. Гочевъ Директоръ на съединенитѣ тют. фабрики Шуменъ.

Фабрикацията на тютюневи издѣлия и контрабандата въ страната.

(Продължение отъ брой 394).

Най-обезпокоително е намалението на консумацията на горнитѣ качества цигари. — Тя се прѣхвърля къмъ III. качество, но и това последното не дава приръстъ, а сѣщо намалява, защото повечето отъ досегашнитѣ консуматори на сѣщото сѣ прѣминали, по всички изглежда, къмъ контрабандно пушене и особено въ ония центрове, където населението е производител на суровъ тютюнъ, както е нашия Шуменски окръгъ, а и много други.

Колкото за II качество, нашитѣ отдавнашни предвиждания, подробно и навременно. Ето едно сравнение за последнитѣ 3 мѣсеца отъ изтеклата година, въ сравнение съ 1930 год.

Октомври е далъ I кач. за 1931 г. 18096, а за 1930 г. 46049

Ноември " " " " " 15378 " " " " " 42191

Декември " " " " " 17042 " " " " " 35994

Не по-добро е положението на екстрата цигари, консумацията на които е сѣщо намалена съ 27%.

Отъ горнитѣ цифри се идва до заключение, че:

1) Общата консумация на обандерованитѣ тютюневи издѣлия е таъре много намаляла и продължава да намалява обезпокоително за тютюневата индустрия и постъпленията на фиска, слѣдователно контрабандното пушене на рѣзанъ тютюнъ е въ разгара си и ежедневно взема застрашителни размѣри.

и 2) Консумацията все още продължава да слиза непрекъснато отъ горнитѣ къмъ по-долни качества.

Понеже слѣдствие масовото контрабандно пушене не може да имаме точенъ индексъ на консумацията на тютюнъ то ний вземаме срѣдния мѣждународенъ индексъ 1—5 кгр. средно на глава, на населението тѣй като страната ни не е отъ най-последнитѣ въ тютюнопушенето.

Сравнително запазена е отъ контрабандно пушене столицата ни, където се консумиратъ мѣсечно около 35000 кгр. цигари, а годишно 420000, при население 230000 души, дава.

изложени въ Минист. на Финансиитѣ отъ Сдружението на тютюнофабрикантитѣ се сбжднаха: Това качество вече е на изчезване.

До като консумацията му презъ 1915 г. е била 22⁰/₀ отъ цѣлото производство, за изтеклата година, то става само 0.16⁰/₀. Но и тукъ не се спира намалението му, защото до като презъ миналата година прѣвитѣ два месеца е било надъ 15'000 кгр. мѣсечно, тая година презъ втората е консумирано по малко.

Консумацията на I качество презъ миналата година е намаляло съ 42⁰/₀, отъ онова презъ 1930 г. Най-сбезпокоително е спадането на това качество презъ последнитѣ четири месеца на годината, което ясно сочи какво ще бжде и за напредъ.

Ако приемемъ, че провинцията консумира по-малко, пакъ

Общъ Комитетъ за социални грижи и благотворителностъ—Шуменъ.

Граждани,

Съ Ваше съгласие отъ 21 того почва прилагането на решенията на комитета по облагането на известни предмети въ полза на последния, респективно—беднитѣ, безработнитѣ сирацитѣ и всички жертви на нѣмотията и мизерията.

Комитета учтиво Ви моли, граждани: Когато давате по 5 лв. за да идатъ Вашитѣ деца на кино дайте имъ още по 1 левъ и имъ кажете, че тоя левъ е за хлѣбецъ, за обувки, за облекло на тѣхнитѣ другарчета, които нѣматъ баща или пѣкъ нѣмотия цари въ тѣхната хижа.

Когато идете да си купите килограмъ месо и плащате за това 18, 20 лева — платете 19, 21 лева, защото други въ Вашия градъ нѣматъ и хлѣбъ.

Когато инкасатора на Поп. банка поиска да прибавите 1—2 лв., т. е. по 0.50 лв. на киловатъ часъ за осветление — дайте ги съ схота, защото въ нѣкои кѣщи срѣдства и за газово осветление нѣма и мизерия цари.

Когато въ питейното заведение плащате 2—3 до 5 лв. за шипенце, прибавете 0.20 лв. налогъ за бѣднитѣ, защото въ него моментъ последнитѣ се даватъ въ собственитѣ си сълзи надъ израждацитѣ се отъ недосяждане свидни тѣхни рожби.

Недейте реагира и противъ облагането на хлѣба, защото 10-тѣхъ стотинки налогъ въ полза на ония, които нѣматъ съ що да се хранятъ не тежатъ. Много по-тежко е да гледашъ себеподобнитѣ да си лѣгатъ гладни безъ да сѣ заслужили тая жетоба участъ.

Матрѣ 1932 год.

Отъ Комитета.

приетия отъ насъ на глава 1-5 кгр. индексъ не е преувеличенъ. При него излиза, че въ България при светото вече 6 милионно насѣление, се пуши не по-малко отъ 9 милиона кгр. тютюнъ годишно, отъ които само 3888,262 кгр. за 1930 г. съ платенъ бандеронъ и преработенъ въ фабрицитѣ, а повече отъ 5,000,000 кгр. сѣ изпушени контрабанда.

(следва)

НОВИНИ ОТЪ ВСЪКЪЖДЕ

Лайпцигскиятъ панаиръ съществува отъ 1160 година. Тазгодишниятъ пролѣтенъ Лайпцигски панаиръ е по редъ № 1967.

Английскитѣ клубове, въ които до сега имаха право да влизатъ само мъже, сѣ измѣнили уставитѣ си въ смисълъ, че членоветѣ на клуба могатъ да завеждатъ тамъ и дами. но само петъкъ на чай и вечеря, а сѣбота и недѣля—на обѣдъ

Починалъ е музикантъ Ойгенъ д'Албертъ, компонистъ на операта „Въ долината“

Ембие-Скендерско Частно Турско Училище Шуменска околия.

Обявление № 14

с. Ембие-Скендеръ 19. III. 1932 година.

Обявява се на интересующитѣ се, че на единадесетия денъ отъ публикуването на настоящето отъ 10 до 12 часа ще се произведе търгъ съ явно малонадаване въ канцеларията на училището за отдаване подъ наемъ училищна нива за срокъ отъ 25 декември 1931 год. до 1 августъ 1934 год.

Находяща се въ местността „Балъкъ кору“ отъ 24'7 декаръ Първоначалната оценка 40 лева на декаръ годишенъ наемъ за правоучастие въ търга 10% залогъ.

Разноските за публикация и пр. сѣ за сметка на наемателя.

Членъ 125 отъ закона за Б. О. П. сѣ задължителенъ за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа сѣ на разположение всеки присъствувенъ денъ въ канцеларията на училището.

Отъ Учил. Н-во

Дирекция на постройкитѣ за водоснабдяване на безводни Дели-Орманъ—гр. Шуменъ.

Обявление № 273

гр. Шуменъ 16 мартъ 1932 год.

Съгласно обявление № 206 публикуване въ Държавенъ вестникъ брой 283 отъ 15 мартъ т. г., на 15 априлъ 1932 година въ Шуменското окръжно данѣчно управление отъ 15 до 16 часа ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ доставката на 1,500 кгр. **кълчищени вжжета** франко склада на дирекцията при гар. Шейтанджикъ. Приблизителна стойностъ 40,500 лева. Залогъ за участие въ търга 5% отъ тържната стойностъ въ банкова удостоверение. Доставката ще се извърши въ срокъ отъ 50 (петдесетъ) дни следъ сключване на договора. Конкурентитѣ сѣ длъжни, заедно съ офертитѣ си да представятъ и мостри отъ предлаганитѣ кълчищени вжжета.

Всички разноси като публикация, гербовъ сборъ, данъкъ, който се плаща въ половинъ размѣръ, сѣ за сметка на предприемача и доставката ще се извърши съгласно закона за Б. О. П.

Отъ дирекцията

Кюлевчанско Селско Общинско Управление

Обявление № 305

с. Кюлевча 15 III. 1932 год.

Кюлевчанското Сел. Общ. Управление обявява на интересующитѣ се че на 11 денъ отъ публикуване насетоюща въ „Шум.Курьеръ“ въ канцеларията на общ. управление ще се произведе търгъ за отдаване на общ. приходъ отъ „Кривнината“ карьерата“ и общинскитѣ празни дворни мѣста край село.

Търга ще трае отъ 9 до 12 часа преди обѣдъ.

Залогъ за правоучастие е 10%, чл. 125-127 отъ законъ за Б. О. П. сѣ задължителни.

Секр.-бирникъ: Д. В. Русевъ

Общ. Кметъ: Р. Митевъ

Маркъ Твенъ.

Развалинитѣ на очилата

На една или две мили надъ Евербалъ има своеобразни развалини. Издигащи се надъ зеленината, която крие върха на стрѣменъ хълмъ. Тѣ се състояха само отъ две купчини разсипващи се камъни, които имаха груба прилика на човѣшки лица. Лица, които сѣ навели едно къмъ друго, докоснали сѣ се съ чепа и разговарятъ приятелски. Нищо величествено, ни живописно нѣмаше въ тия развалини, но тѣ носѣха странното наименование „Развалинитѣ на очилата“.

Нашиятъ капитанъ до гърло изпълненъ съ всѣкакви легенди, ни разказа, че въ срѣднитѣ векове живѣлъ изъ тия мѣста чудовищенъ драконъ, който изригвалъ пламъкъ и приготвялъ на населението по-вече тревоги, отколкото събирача на данъци. Той билъ дълъгъ колкото желѣзопътенъ влакъ и обвитъ въ непроницаеми зелени люспи, Неговото дишане пораждало моръ и пожари, неговиятъ апетитъ—гладъ наоколо. Той се хранелъ безразборно съ животни и съ хора и разбира се това не му създавало уважение. Тогавашниятъ германски императоръ обичалъ да издава възвания, Той обещалъ на избавателя на стра-

ната отъ чудовището най-голямата награда каквато той самъ поиска. Той ималъ много дъщери, а тогава имало обичай да награждаватъ победителитѣ на драгона съ царски дъщери.

Отъ четиритѣ страни на свѣта пристигнали славни рицари и отивали единъ следъ другъ въ драконовитѣ уста. Паниката порастнала. Броятъ на героитѣ значително се намалилъ, и тѣ започнали да се пазятъ. Драконътъ ставалъ все по нахаленъ и по-прозорливъ. Народътъ изгубилъ всѣка надежда за избавление и търсилъ убежище въ планинитѣ.

Най-сетне гнѣ Висеншафтъ, беденъ и неизвестенъ рицаръ, пристигналъ отъ далечни страни, да се срази съ чудовището. Жалъкъ билъ той на гледъ, съ своето слабо въоръжение, просешки парцали и нѣкаква си раница съ чудновата форма, изпъкнала на гърба му. Всички се отвръщавали отъ него и явно му се подигравали. Но той се отнасялъ къмъ това съвсемъ спокойно. Той само попиталъ оставатъ ли въ сила предишнитѣ предложения на императора. Императорътъ отговорилъ утвърдително но милостиво го съветвалъ да отиде по добре да бие зайци и да не рискува такъвъ скъпоцененъ животъ, като неговия въ предприятие, което е взело

живота на толкова блестящи герои.

Но бродягата попиталъ били ли сѣ тия герои учени. Въпросътъ разбира се възбудилъ смѣхъ, понеже по онова време науката не се почитала. И все пакъ бродягата не се смутилъ. Той казалъ, че може би той е много младъ въ сравнение съ тия герои, но и това е нищо—рано или късно, науката ще се оцени. Съ една дума—на следното утро той отиве на борба съ чудовището. Отъ състрадание му предложили просто копие, но той отказалъ като възразилъ. че „копие е ненужно за хората на науката“.

Позволили му да вечеря при слугитѣ и да преношува въ конюшната.

Когато тръгналъ на пътъ сутринта провождали го хиляди зяпловци. Императорътъ казалъ:

—На бедни безумецъ, вземи копието и остави раницата.

Но бродягата казалъ, че това не е раница и спокойно отминалъ. Драконътъ чакалъ и билъ готовъ. Билъ обвитъ въ облакъ отъ сѣренъ димъ и изъ устата му излизалъ яркъ пламъкъ. Дрипавиятъ рицаръ застаналъ въ войствена поза и snelъ цилиндрическата си раница, която не била нѣщо друго, а простъ, известенъ въ наше време, огнегасителъ, като издебналъ първиятъ удо-

бенъ моментъ, той отблъсналъ ржавка на цилиндъра и го хвърлилъ въ разтворената частъ на чудовището. Веднага пламъкътъ изгасналъ, и драконътъ се сгърчилъ и издъхналъ.

На учения помогналъ неговия умъ. Той развѣждалъ дракони отъ яйца въ своята лаборатория, наблюдавалъ ги съ грижливостъ на майка и търпеливо ги изучавалъ, като правѣлъ опити съ тѣхъ, докато тѣ пораствали. Той разбралъ, че огънятъ е главенъ източникъ за живота на дракона. Лишенъ отъ огънь, драконътъ не може да произвежда изгаряване и трѣбва да умрѣ. Учениятъ не можалъ да загаси огъня съ копие и за това изнамѣрилъ огнегасителя. И така, драконътъ билъ убитъ.

Императорътъ се хвърлилъ на шията на героя и казалъ: „Спасителю, искай награда!“

При тия думи той незабелязано блъсналъ съ кракъ една отъ дъщеритѣ си, стояща задъ него. Но бродягата не обърналъ никакво внимание на нареденитѣ предъ него царини.

„Дай ми за награда, казалъ той просто — монополъ за изработване и продажба на очилата въ цѣла Германия“.

да не поискашъ доходитѣ на цѣлата империя?“

Но думата на монарха трѣвало да бжде свята.

За всеобщо очудване невростололивия монополистъ токова понизилъ цената на очилата, че съ това премахналъ грамадното и тежко бреме отъ плещитѣ на нацията.

Императорътъ за споменъ тая благородна постъпка, и желанието си да покаже, но ко го цени, издалъ декретъ съ който заповѣдвалъ на всички да купуватъ очила отъ богодетеля и да ги носятъ, всъ еднс, нужни лиимъ сѣ, или не.

Такъвъ е произхода на много разпространения въ Германия обичай да се носятъ очила.

А понеже веднажъ установилитѣ се обичаи сѣ твърди въ тия стари страни, всички представители на мъжкия полъ въ Германия и до сега носятъ очила.

Това е съдържанието на легендата за стария замъкъ монополиста, останкитѣ отъ който се наричатъ „Развалинитѣ на очилата“.

Преведе Симеонъ Мариновъ

Четете в. Шум. „Курьеръ“